

Bijbels perspectief

Het woord van de week

Prediker 3:11.

...ook heeft Hij de eeuw in hun hart gelegd...

Een wel heel opmerkelijk woord van de Prediker. Een woord dat nieuwsgierig maakt. Wat bedoelt de Prediker precies te zeggen? Hoewel er verschillende verklaringen zijn, is de meest voor de hand liggende die, welke aangeeft dat God de mens niet alleen voor het hier en nu bedoeld en geschapen heeft, maar uiteindelijk bestemd heeft voor de eeuwigheid. De gekozen woorden geven dan aan dat daarom in elk mens de hang, het verlangen naar het eeuwige - de eeuwigheid - te vinden is. De prediker bedoelt aan te geven dat, omdat de mens uiteindelijk gemaakt is voor de eeuwigheid, tijdelijke zaken hem nooit echt en definitief vervulling kunnen en zullen geven. C.S. Lewis heeft ooit gezegd: Als ik in mezelf het verlangen tegenkom dat door niets in deze wereld gestild kan worden, dan is de logische verklaring daarvan dat ik uiteindelijk gemaakt ben voor een andere wereld.

De mens heeft dus niet alleen een ingeschapen Godsbesef, maar ook een eeuwigheidsbesef door God in het hart gelegd gekregen. Is het daarom niet logisch dat we ons er op toeleggen om inzicht te verwerven in het einddoel van onze 'reis' en dat we onze eindbestemming zo levendig mogelijk proberen voor te stellen? Dit alles in het bijzonder naarmate we ouder worden? Roept de Bijbel in relatie tot dat ouder worden niet juist op tot bezinnen in die zin: Leer ons zó onze dagen tellen, dat wij een wijs hart bekomen (Ps. 90:12). Sowieso zegt de Bijbel dat als je als mens alleen voor dit leven je hoop op Christus hebt gevestigd, je de beklagenswaardigste van alle mensen bent te noemen (1 Cor. 15:19).

Als iemand blijk gaf de eeuwigheid in het hart gelegd gekregen te hebben dan is het wel de apostel Paulus. Hij geeft aan dat het leven hem Christus is en het sterven gewin (Filip. 1:21). Dit heeft niets van doen met de gedachte dat het lichaam een kerker zou zijn en het leven gevangenschap. Het lichaam is een tempel en het leven bedoeld om klaar gemaakt te worden voor de eeuwigheid. We moeten hier denken aan de omschrijving van Corrie ten Boom als zij spreekt over 'het beste dat nog moet komen'. Heb ik enige voorstelling van wat me in die zin nog te wachten staat? Maakt zich dan van mij een heimwee meester als merkbaar en voelbaar in de zojuist aangehaalde woorden van Paulus? Met andere woorden: in hoeverre wordt mijn leven bepaald door 'hoop'? Heeft de filosoof en theoloog Peter Kreeft niet gelijk wanneer hij stelt dat de kerk, de gemeente van Jezus Christus, getroffen wordt door een crisis als het gaat om de hoop waarover Gods Woord zoveel spreekt? Hij geeft aan dat het beeld van de eeuwigheid - de hemel - dat de christen heeft door een matte saaiheid wordt gekenmerkt en een nietszeggende stroperigheid en dát beeld vertaalt zich in ons geloof. En dan te bedenken dat God door de apostel Paulus laat weten dat het gaat om 'Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben' (1 Cor. 2:9). Misschien toch een onderwerp om eens over na te denken en door te denken?